

باشگاه هنرپیشگی؛ راهی برای استعمار فرهنگی ایرانیان

۸ شهریور ۱۳۹۶ ساعت ۱۱:۳۴

یکی از راه‌های استعمار فرهنگی ایرانیان از دیرباز ورود هنرهای نمایشی آن‌هم با سبک و سیاق غربی و غیر اسلامی آن بوده است. بنا بر این شاهد آن هستیم که این امر به ویژه در دوران پس از مشروطه توسط روشنفکران غرب زده دنبال شد و در دوران حکومت دیکتاتوری رضا خان روندی رو به رشد گرفت.

کافه تاریخ- کافه هنر

یکی از راه‌های استعمار فرهنگی ایرانیان از دیرباز ورود هنرهای نمایشی آن‌هم با سبک و سیاق غربی و غیر اسلامی آن بوده است. بنا بر این شاهد آن هستیم که این امر به ویژه در دوران پس از مشروطه توسط روشنفکران غرب زده دنبال شد و در دوران حکومت دیکتاتوری رضا خان روندی رو به رشد گرفت. یکی از گروه‌های هنری فعال در زمینه اپرت گروه مسیو گستانیان بود. این گروه فعالیت خود را در تهران از بهمن سال ۱۲۹۸ شمسی (فوریه ۱۹۲۰ میلادی) آغاز نمود. از جمله هنرمندان این گروه خانم گل صباح بود که هم می‌رقصید و هم آواز می‌خواند. در ماههای بعد، اپرتهای مشهدی عباد، سه نامزد، یک عروس جوان ۵۰ ساله و بالاخره اپرت مشهور «اصلی و کرم» توسط گروه گستانیان اجرا شد. استقبال معاریف تهرانی از اپرت «اصلی و کرم» در آبان ۱۲۹۹ شمسی برگزارکنندگان آن را تشویق نمود تا بار دیگر در ۱۲ بهمن همان سال مجدداً اپرت «اصلی و کرم» را اجرا کنند در اوایل سالهای دهه ۱۳۱۰ شمسی، گستانیان و همسرش آوانسیان، باشگاهی به نام «سنوتیاتر» در تهران تشکیل دادند که درس هنرپیشگی و سینما می‌داد.

منبع:

هیوا گوران، کوششهای نافرجام، تهران، انتشارات آگاه، ۱۳۶۰ ص ۱۲۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/36230/ايران-فرهنگ-استعمار-راه-هنر-پيشگ-باشگاه/>